

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ivdx Magistrtvs Senator

Zype, Franciscus van der

Antverpiæ, 1633

§. VI. De Extrema prouocatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14280

mutata Rep. ad Principem. *Ad curam*, inquit Modest. *in l. vn. D. ad l. Iul. ambit. Principis Magistratuum creatio pertinet, non ad fauorem populi.* & Zonar. *Creatio*, inquit, *Magistratuum maxima pars est muneris imperatorij.* ideoque Mæcenas apud Dion. multo antè Augustum monuit, vt solus sine plebe, populo, ac senatu Magistratus crearet. Tiberius Consulum renuntiationem vsurpauit, alij etiam commendare solebant alijs, quibus in speciem ius creationis videbantur relinquere: alijs vilum est, minora aut securiora senatui, vel summis Magistratibus permittere, vt *l. 1. cap. 42. latius diximus.* Et Leonis Extruag. Constit. 47. habetur: *Abrogatio legis quæ Senatui Prætores, Decurionibus verò Præfectos constituere concedebat.* sic ea auctoritas ad Principem delata.

§. VI.

De extrema prouocatione.

Quoniam appellatio est ab inferiore Iudice ad superiorem facta prouocatio, necessario sequitur eum, cui arbitrium de rerum summa datum est, prouocationem pati non posse. nisi quam ille à Principe malè informato ad rectius informandum proponebat. qualis ferè est prouocatio, de qua rescripsit Pius *l. 1. D. de appellat.* vt si Princeps non ex vero fuerit consultus, & secundum ea quæ proposita sunt, rescripserit; prouocare liceat: sed ad Principem. *Nihil enim*, inquit Pius, *à nobis videbitur iudicatum priusquam contra scriptum fuerit quemadmodum aliter res se habeat quam nobis insinuatum sit.*

2.
Majestatem lædit, qui alio appellat.

Qui Principe Supremo superiorem alium facit, quò appellet, Majestatem lædit. ad Principem enim omne Imperium atque potestas pertinet lege Regia. *l. 1. D. de const.* vt olim post pulsos Reges ad populum lege Valeria. cui cùm à Consulibus aliquando non satis deferretur, eandem legem sæpius publicari oportuit: eiusque tandem obseruationem lege Duilia mortis pœnâ sanciri. quam legem Liuius fundamentum libertatis vocat. adeoque (postquam iam *Principis omnia sunt imperio, etsi non dominio*, vt loquitur Seneca) meritò vocaueris fundamentum Majestatis.

3.
Galli vltimum resortum suæ iustitiae dicitur.

Vnde non inconcinne Galli extremam prouocationem seu vltimum resortum nomine Supremitatis intelligunt. *le dernier resort de justice, en commun langage est appelé souveraineté.* vt in concessionibus feudorum maiorum; quando Principes sibi reseruant fidem, hominum, resortum, & soueranitatem: prioribus verbis priuatum, atque

atque directum feudorum dominium; posterioribus publica potestas significatur. Vnde qui ad supremum Imperium viam sibi sternebant, superioribus sæculis in Gallia, ac alibi leges condebant, Magistratus creabant, bella gerebant Marte suo, pacem pangebant, monetam suam imagine signatam cudebant, pecuniam populo impearabant, coronam, quam hodie insignibus tantum pictura adscribit, capiti imponebant: ad morem Caligulae, qui parum absuit quin diadema sumeret, & speciem Principatus in Regnum conuerteret. Inter hæc inquam indicia supremiæ semper extremam prouocationem penes se sistebant. donec tandem regis rebus firmatis Parlamenta illorum appellationes à subditis istiusmodi regulorum receperunt, leges infirmarunt, magistratus, nisi ab eis probarentur, deiecerunt, arma mouentes in reorum maiestatis numerum receperunt, nummos ab illis cufos aureos, atque argenteos reprobarunt, collectas vetuerunt, priuilegiarijs casibus exceptis, ac tandem in iustum ordinem redegerunt. Latius Pasquier *Recherches l. 2. c. 2.* Loyleau de *seigneuries l. 1. c. 5. n. 60.*

Germaniæ Principibus Electoribus, alijq; non paucis notæ fere Regum competunt, si Iurisdictionem Camerae Imperialis excipias, & Imperij constitutiones *de pace seruanda, &c.*

Ex his fluit & ea ratio, ne liceat inferioribus Principibus multiplicare Iurisdictionum gradus, ne cum tertio prouocare non liceat, vltima ad illos interponatur; quamquam hoc ipsum, quod de tertia prouocatione ius statuit, non passim seruetur, vbi iam pridem gradus multiplicati sunt. quia vno absurdo dato cætera sequuntur.

§. VII.

De pacis ac belli arbitrio.

Arbitrium pacis & belli nota est supremæ potestatis. bella decernere, & pacem pangere. nam contrariorum eadem est doctrina, & maiestas est arma capere iniussu Principis. *l. 3. ad leg. Jul. maiest.* vnde procul absunt à iure Romano depraedationes quæ vassallis aliquando Iure feudorum in dominos permittuntur, *lib. 2. feud. tit. 22.* nec olim nisi comitijs populi centuriatis bellum decernebatur. & sponsione, quæ iniussu populi Romani facta erat, non tenebatur populus. vt censet Posthumius apud *Liu.* qui & hæc addit, *quid si spondissemus urbem hanc relicturum populum Romanum? si incensurum? si Magistratus, si Senatus, si leges non habiturum? &c.* plerumque in sponsionibus ducum adiungebatur, *ita id ratum fore, si po-*

4.

Qui imperium afferant, has notas ad se trahunt.

5.

6.

Iurisdictionum gradus tertiam appellationem vltimam non faciunt.

7.

Nihil de bello, aut pace statui nisi ab eo qui supremus.